

ת"פ 34849/10/18 - מדינת ישראל נגד המרכז להכשרת קצבים בע"מ, שי יזדי

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ת"פ 34849-10-18

לפני:

כב' השופט אייל אברהמי, נשיא

מדינת ישראל

המאשימה:

1. המרכז להכשרת קצבים בע"מ
2. שי יזדי

הנאשמים:

החלטה

1. בפני בקשה להימנע מהרשעה של הנאשם 2 (להלן : הנאשם) בעבירות נשוא כתב האישום.

נגד הנאשמת 1 (להלן הנאשמת או החברה) הוגש כתב אישום בגין העסקה שלא כדין וללא ביטוח רפואי, עבירות לפי סעיף 2(א)(1) ו-2(ב)(3) לחוק עובדים זרים התשנ"א-1991 (להלן: החוק) בכך שהעסיקו עובד זר מאריתריה בשם BERHE ESKADR (להלן: העובד הזר). נגד הנאשם הוגש כתב אישום בהיותו המנהל והבעלים של הנאשמת הואיל והפר את אחריותו כנושא משרה (על פי סעיף 5 לחוק) למעשיה של הנאשמת 1 כאמור (שהעסיקה את העובד הזר שלא כדין ללא ביטוח רפואי).

2. העובד הזר נכנס לישראל כדין והועסק כדין אצל הנאשמת מס' 1 בחודשים אפריל - מאי 2016. אשרת העבודה שלו הסתיימה והוא עזב את העבודה. הוא חזר לאחר כארבעה חודשים והחל לעבוד אצל הנאשמת 1, ללא אשרת עבודה כדין, בחודש 9/16 עד שנמצא על ידי מפקחי רשות האוכלוסין וההגירה, ביום 22.11.16.

הנאשמת 1 הורשעה על פי הודאתה, בעבירה נשוא כתב האישום כמפורט בפרוטוקול מיום 25.3.19.

3. הבקשה לאי הרשעת נאשם מס' 2, נסמכת לטענת בא כוחו על הנסיבות האישיות של הנאשם ונסיבות המקרה, לפי סעיף 71 א' (ב) לחוק העונשין תשל"ז - 1977.

מדובר בהעסקה של עובד זר בפרק זמן קצר. העובד הזר הועסק בתחילה בנאשמת 1 מחודש אפריל מאי 2016. אותה עת היה ברשותו אישורי העסקה כדן. העובד הזר הפסיק את עבודתו. הוא שב לעבודה לאחר כ-4 חודשים בחודש 9/16. במועד האחרון כבר לא היה ברשותו היתר על עבודה כדן. הוא נקלט על ידי גורמים אחרים בנאשמת ולא על ידי הנאשם 2, שהינו הבעלים של החברה. בביקורת שנערכה על ידי מפקחי רשות האוכלוסין נמצא העובד הזר ביום 22.11.16, עובד אצל הנאשמת 1, שכאמור הודתה והורשעה.

לטענת הנאשם 2 מדובר היה בטעות ותקלה שנעשתה על ידי עובדים שעבדו מטעמו, אך בלא ידיעתו. יתר על כן לנאשם 2 עסק נוסף - חברת כ"א, חברת יעד (י.ש.מ) שירותי כ"א בע"מ (להלן חברת כוח האדם). זו מעסיקה כ-40 עובדים. ככל שהוא יורשע בעבירה מסוג כתב אישום זה, רישונו להפעיל חברת כוח האדם עשוי להישלל. בבקשות לחידוש הרישיון של חברת כ"א, עליו להצהיר כי לא הורשע בעבירות דוגמת זו, נשוא כתב האישום דנן. תולדה של הרשעת נאשם בעבירה דנן תביא לסגירת חברת כ"א ולפיטורי העובדים. הנזק שיגרם לו אפוא בגין הרשעתו הינו לא מידתי, ומצדיק הטלת עבודות לתועלת הציבור ללא הרשעה, בהתאם להלכת פסק דין ע"פ 2083/96 **תמר כתב**. יש גם להביא בחשבון שלנאשם 2 אין כל הרשעה פלילית הוא אדם נורמטיבי של מספר עסקים והוא מפרנס את שמונת ילדיו בכבוד. חלק מילדיו נישאו והרשעתו עשויה לפגוע בשידוכים של שאר ילדיו. יש להסתפק אפוא בכך שהנאשמת מס' 1 הורשעה ונקנסה ואין צורך להרשיע את נאשם מס' 2.

4. לטענת ב"כ המאשימה אין מקום לקבל את הבקשה יש להרשיע את הנאשם. יש לזכור שמדובר בעבירה שנעשה במסגרת עסקיו של הנאשם. לא הוכח שהרשעתו תביא לביטול הרישיון שיש לו להפעיל חברת כ"א.

הכרעה

5. לא מצאנו בטענות ב"כ הנאשם מס' 2 הצדקה שלא להרשיע את הנאשם ולכן נדחית בקשתו מהנימוקים שיפורטו לקמן.

הרקע הנורמטיבי מוסדר בסעיף 71א **לחוק העונשין** בחוק העונשין בו נקבע כי: סמכותו של בית המשפט שמצא כי הנאשם ביצע את העבירה שיוחסה לו ליתן צו של שירות לתועלת הציבור, בנוסף לצו מבחן או בלעדיו וללא הרשעה:

"(א) בית משפט שהרשיע אדם ולא הטיל עליו עונש מאסר בפועל, רשאי, במקום כל עונש אחר או בנוסף עליו, לחייבו בצו שיעשה, בשעות הפנאי שלו וללא שכר, פעולה או שירות לתועלת הציבור או הזולת (להלן, בסימן זה - שירות לציבור), למשך תקופה, למספר שעות ובהתאם לתכנית, הכל כפי שיקבע בית המשפט בצו; לצו כאמור ייקרא להלן "צו שירות".

(ב) מצא בית המשפט שנאשם ביצע עבירה, רשאי הוא לתת צו שירות גם ללא הרשעה, בנוסף למבחן או בלעדיו, ומשעשה כן יהיה דינו של צו השירות, לענין סעיף 9 לפקודת המבחן [נוסח חדש], תשכ"ט-1969, כדן צו מבחן.

(ג) בית המשפט לא יתן צו שירות אלא לאחר ששוכנע על פי תסקיר של קצין

מבחן שנעשו סידורים על פי תכנית מפורטת שיאפשרו לנידון לעשות את השירות.

6. ההלכה שנקבעה בעניין ע"פ (ארצי) 33112/09/15 **מדינת ישראל נגד מרסי זלקינד** היא זו שמנחה אותנו. נדמה שהמקרה של הנאשם אינו החרג והיוצא מן הכלל, בו יש להימנע מהרשעה. אכן ברור כי הנאשם לא ישוב ויעסיק עובד זר שלא כדיון, אך בכך לא סגי. מדובר בשיקולי הרתעת הרבים וסוג העבירה, שמבוצעת בדרך כלל על ידי אנשים נורמטיביים, מחייב הרשעה. אי הרשעתו תפגע לא רק בהרתעה אלא גם בשיקולי השוויון. לא שוכנעתי כי הנזק הצפוי לנאשם כתוצאה מהרשעתו הינו כה חמור שיש בו כדי להטות את הכף לאי הרשעה. בנסיבות אלה אני סבור שיש להרשיע את הנאשם על יסוד הודאתו. אדגיש כי אכן התרשמתי כי הנאשם אדם שומר חוק ומקפיד להעסיק עובדים כדיון. כן התרשמתי כי במקרה דנן מדובר היה בעובד זר שהועסק בעבר כדיון בחברה. יחד עם זאת היה על הגורמים המתאימים בחברה עת קיבלו את העובד הזר בחזרה לעבודה לוודא שאכן ברשותו היתר העסקה כדיון. באשר לטענה כי הרשעתו עשויה לפגוע ברישיון הפעלת חברת כ"א הרי שעניין זה לא הוכח בפנינו כדבעי. הגורמים המוסמכים צריכים לבדוק אם אכן יש הרשעה. הרשעה בנסיבות המקרה דנן צריכה להישקל כפרט אחד בתוך התמונה הכוללת. לדידנו על אף ההרשעה וככל שתעמוד לחובת הנאשם אך הרשעתו זו, נדמה שאין מקום (מחמתה של הרשעה זו בלבד) לשלול את הרישיון להפעיל חברת כ"א. אני משוכנע כי הגורמים המוסמכים ישקלו עניין זה וישוו לנגד עיניהם את הערתנו זו.

עקרון השוויון ושיקולי הענישה המרכזיים ובתוכם התרעה והלימה לרבים צריכים להכריע את הכף לחובת הנאשם ולהביא לדחיית בקשתו להימנע מהרשעה לפי סעיף 71 א' (ב) הנ"ל. אפקטיביות ההרתעה מושפעת בצורה ניכרת מרמת האכיפה. הימנעות מהרשעה של מי שעומד לדין ונמצא אשם ללא הצדקה כבדת משקל לסטייה מן הכלל פוגעת בעיקרון השוויון ועשויה לייצר יחס סלחני לעבירות מעין אלה נשוא כתב האישום. יש לזכור כי הנזק החברתי והכלכלי בגין עבירות אלה הינו כבד ואין מקום כאמור לסטות מן הכלל. אלה במקרים מיוחדים ויוצאי דופן ואין זה המקרה.

7. לנוכח כל האמור החלטתי לדחות את הבקשה שלא להרשיע את הנאשם.

בנסיבות הנ"ל יקבע התיק לטיעונים לעונש ביחס לנאשם מס' 2.

ניתנה היום, כ"ז אב תשע"ט, (28 אוגוסט 2019), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.